

Дмитрієва Світлана,
викладачка дитячої музичної школи № 3
імені Бориса Гмирі (м. Полтава)

ТВОРЧИЙ РОЗВИТОК УЧНЯ У МИСТЕЦЬКІЙ ШКОЛІ

***Анотація.** У статті наголошується важливість творчого розвитку учня мистецької школи через залучення до різноманітних видів музичної діяльності; зазначається важливість ролі педагога, який в освітньому процесі має застосовувати різні форми навчання учнів.*

***Ключові слова:** творчий розвиток, музикування, ігрові форми, імпровізація.*

Сучасні тенденції розвитку початкової мистецької освіти спрямовані на забезпечення реалізації художньо-творчої природи дитини, набуття нею практичних навичок, що можуть задовольнити її естетичні потреби. В основі музичної педагогіки лежить необхідність збереження індивідуальності учня, розвиток його творчих здібностей та активізація процесу мислення. Ці передумови тісно переплітаються, адже будь-який, навіть невеликий прояв дитячої творчості, творчої ініціативи передбачає активне мислення. Можливо, дитина не стане музикантом, але любити і розуміти мистецтво вона зможе за умови, що у музичній школі одержить не тільки знання з музики, а й розвиватиметься всебічно. В умовах гри учні краще засвоюють, легше запам'ятовують матеріал. Але, крім дидактичних завдань, музична гра виконує важливі виховні функції. Вона їх вчить спілкуватися, збагачує духовне життя школярів, розвиває ініціативу і фантазію, впливає на емоційну сферу дітей.

Творча робота з учнями – це, в першу чергу, спроба знайти найбільш прийнятний спосіб їх самовираження. Включаючись у таку роботу, дитина сприймає її як гру, в якій рівноправними партнерами вважаються й учні, й викладач, що виконує роль лідера, організатора, натхненника. Сама творча діяльність для дитини є більшою мірою захоплюючим процесом, ніж результатом, більшою мірою цікавим спілкуванням, ніж виучуванням теорії чи

відпрацьовуванням певних навичок. Суттєва роль у цьому процесі належить і педагогу, який створює мотиви для формування творчих проявів в учнів, бореться за успішність кожного в творчому розвитку.

Використання на уроці яскравих наочних посібників, дидактичних матеріалів, музичних ілюстрацій пробуджують в учнях почуття радості, задоволення, зацікавлюють музично-теоретичними предметами, створюють на уроці доброзичливу обстановку, бадьорий настрій. Плануючи урок, учитель має добирати види роботи, які були б цікаві й зрозумілі. Гра, окрім того, що виконує функцію забавки, має ще й інші важливі аспекти. Вона поглиблює духовний світ дитини, розвиває естетичні смаки та фантазію, випрацьовує спритність, сміливість, обережність, витримку, а як результат – уміння творчо відтворити власні музичні здібності, відчувати їх у розвитку.

Для цього крім загальних творчих здібностей треба приділяти увагу музикуванню. Бо основним завданням педагога музичної школи у процесі навчання дитини грі на будь-якому музичному інструменті повинно бути прищеплення почуття задоволення від музикування. Якщо цей вид музичної діяльності стане головним, він поступово приведе до впевненого володіння музичним інструментом, вільного виконання різноманітних творів різних епох, стилів і жанрів, що теж всебічно впливає на розвиток учня як особистості.

І на цьому етапі важливим є застосування імпровізаційного музикування. Імпровізація допомагає глибше зрозуміти закономірності гармонічної мови та є засобом розвитку творчих здібностей, гармонічного слуху, музичної пам'яті, почуття форми, стилю. Не обов'язково обмежувати учня інструментом, це також можуть бути ритмічні або вокальні імпровізації. Важливо не тільки навчити дитину чому-небудь, але і зародити в її свідомості впевненість у собі, сформувати вміння відстоювати свою думку, своє рішення проблеми музикування зберігає в собі основні функції музично-творчої діяльності: естетичну, пізнавальну, оціночну, перетворювальну, розважально-рекреаційну і комунікативну.

Однією з провідних тенденцій у розвитку сучасної музичної педагогіки є

творча спрямованість процесу виховання та навчання музикантів-фахівців. Творчі методи роботи органічно входять до системи викладання дисциплін як фактор розвитку музичних здібностей, творчої ініціативи, виховання естетичного смаку, а також підвищення ефективності навчального процесу.

Різноманітна музична діяльність (слухання музики, вокально-хоровий спів, гра на елементарних музичних інструментах, музично-ритмічні рухи, музично-дидактичні ігри, імпровізація – вокальна, інструментальна, ритмічна, інсценізація) є однією з умов всебічного розвитку творчих здібностей учнів.

Список використаних джерел

1. Гадалова І. М. Музика та співи. Методика викладання : Навч. посібник. К. : Вища шк., 1996. Ч.І . С 1-237; Ч. ІІ. С. 238-423.
2. Дряпіка В І. Орієнтація студентської молоді на цінності музичної культури (соціально-педагогічний аспект). Київ – Кіровоград, 1997.

Добробатько Наталія,
викладачка Градизької дитячої мистецької
школи імені Героя України О. І. Білаша
(с-ще Градизьк)

ПЕДАГОГІКА ТА МЕТОДИКА РОБОТИ – ОДИН ІЗ ВАЖЛИВИХ ФАКТОРІВ ВИХОВАННЯ УЧНІВ МИСТЕЦЬКИХ ЗАКЛАДІВ

***Анотація.** Автором висвітлено особливості індивідуального підходу до освітнього процесу в мистецькій школі, представлено власний досвід роботи з учнями, проаналізовано особистісні та професійні якості педагога-викладача як запорука ефективності виховання учнів мистецьких закладів.*

***Ключові слова:** індивідуальний підхід, педагог-викладач, учень, навчання.*

***Постановка проблеми.** Застосування методики, педагогіки, пізнання психології учнів освітньому процесі сьогодні – це дуже кропітка робота. Актуальними залишаються проблеми диференційованого підходу в навчанні, розвитку творчих здібностей і задатків, виховання мотивації та інтересу до*